

Čís. 7246.

Pozemková reforma.

Smíšené rozhodčí soudy podle mírových smluv nejsou příslušny, by rozhodovaly ve věcech československé pozemkové reformy.

§ 35 (1) náhr. zák. se stal bezpředmětným.

(Rozh. ze dne 16. srpna 1927, R I 739/27.)

Majitelka zabraného statku (příslušnice říšskoněmecká) navrhla, by soud upustil od rozvrhu přejímací ceny za zabrané nemovitosti až do rozhodnutí o žalobě podané u smíšeného rozhodčího soudu československo-německého v Ženevě. Návrh byl zamítnut s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Smíšené rozhodčí soudy mírových smluv nejsou žádným způsobem příslušny, by rozhodovaly ve věcech čl. pozemkové reformy, zejména též ne, co se týče ceny přejímací, neboť odnětí vlastnictví na základě zákona záborového a podle zákona náhradového spadá pod pojem vyvlastnění, jež jest ústavem práva mírového a nespadá nijak pod smlouvu Versaillskou, St. Germainskou a Trianonskou, jež upravují likvidaci válečných poměrů, zejména tedy také t. zv. likvidaci nepřátelského majetku, jež jest ústavem válečně-právním. Ve věcech pozemkové reformy jsou výlučně příslušny čl. úřady. Jestliže tedy stěžovatelka podala žalobu u smíšeného rozhodčího soudu mírových smluv, podala ji u stolic nepřislušné a nemůže takový neoprávněný právní prostředek míti vlivu na postup řízení u stolic příslušných.

Stížnost naprosto převrací smysl § 35 náhr. zákona. Tento praví, že předpisy o poskytování náhrady vlastníku převzatých nemovitostí neplatí, jde-li o majetek příslušníků nepřátelských států, pokud tomu neodporují mírové smlouvy, t. j. že — a to vzhledem k § 9 záborového zákona, jenž inauguroval převzetí takového majetku bez náhrady — příslušníci ti musí postoupiti veliký pozemkový majetek svůj v míře § 2 záborového zákona bez náhrady, pokud mírové smlouvy neustanoví jinak: bylo by to tedy privilegium odiosum, kdyby bylo na to došlo. Avšak nedošlo na to, neboť pohrůžka § 9 záborového zákona zůstala nesplněna a stal se tedy bezpředmětným i tento předpis § 35 náhr. zákona a nakládá se i s majetkem příslušníků bývalých nepřátelských států stejně jako s majetkem občanů domácích a příslušníků států přátelských. Snaží-li se stížnost z § 35 vyvoditi, že příslušnice bývalého nepřátelského státu musí obdržeti náhradu nad náhradový zákon, tedy vyšší, než kterou dostává a s kterou se musí spokojiti i občané domácí a příslušníci přátelských a neutrálních států, převrací jeho smysl a je na zjevném omylu.